

Къмъ югъ!

Ластовичко мила —
Дружке лекокрила,
Що прѣхвъркашъ плаха
Околъ нашъта стрѣха?

— Тукъ мухи, калинки
Низъ поля, градинки
Скоро ще измратъ: —
Стѣгамъ се за пжтъ...

Ти, славейче чудно —
Птиче ранобудно,
Що тжгувашъ клето
И мълчишъ, несрѣто?

— Гасне всѣкичасно
Мило слънце ясно —
Есень е по васъ:
Стѣгамъ се и азъ.

И ти, щърко шарень —
Гостенино харень,
Що потраквашъ само
Край рѣката тамо?

— Жабитѣ се скриватъ,
Змиитѣ заспиватъ —
Що ще правя тукъ?
Стѣгамъ се къмъ югъ...

Вуйчо Ваню